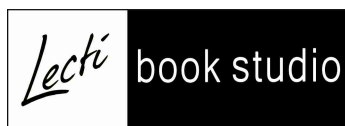
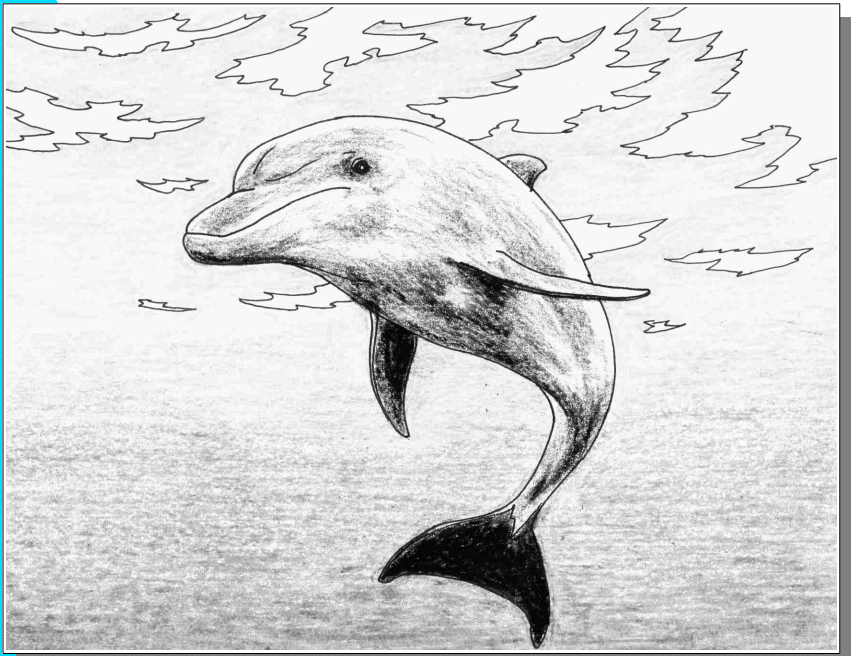

Sabira Ståhlberg

Miranda

Kapitel ur Sabira Ståhlberg: *Miranda* © Bokpil 2020

Mira är rädd att gå till skolan.

**En dag tappar hon
sina nycklar.**

**Hon åker till delfinriet
för att hämta nycklarna.**

**Där träffar hon
delfinen Miranda -
med överraskande följer.**

ISBN 978-619-192-071-6 (inbunden)
ISBN 978-619-192-072-3 (PDF)

Kapitel 1

Jag heter Sara Miranda.
Jag gillar namnet Sara,
men Miranda låter konstigt.

Mamma säger,
att det är ett fint namn.
– Min mormor hette så, säger hon.
Mormor var en bra människa.
Hon var modig och snäll.

I skolan säger alla Mira till mig.
Mamma och pappa säger också Mira.
– Det är kortare, säger pappa,
och mycket lättare att uttala.

Namnet Mira passar mig bättre,
för jag är ganska kort.

Jag vill helst kallas Sara.
Men ingen vill använda
mitt riktiga namn.

Det gör egentligen inte så mycket.
Ingen talar ju med mig
i skolan eller hemma.

Jag bor med mamma och pappa.
Jag har inga systrar eller bröder.
Vår bostad är på tredje våningen i ett höghus.
Huset är vitt med gula balkonger.
Jag gillar gult, men inte vitt.
Jag tycker, att det är en kall färg.

Mamma och pappa är sällan hemma.
De har knappast tid att tala med mig.
De är alltid på jobbet.
De äger en butik.
Den är öppen från tidigt på morgonen
till sent på kvällen.

Ibland går jag till butiken.
Jag vill tala en stund med mamma eller pappa,
men de hinner inte.
Det finns hela tiden folk inne i butiken.

Butiken är populär
och många kunder går dit
för att köpa något eller bara prata.

– Snälla du, vi talar i kväll,
säger mamma.
Men på kvällen orkar hon inte tala.
Mamma och pappa är alltid väldigt trötta
när de kommer hem.

Jag är oftast ensam.
Också i skolan är jag ensam.
Där bryr sig ingen om mig.

Nej, det är inte sant.
De låtsas bry sig om mig.
Men bara så mycket,
att de kan bråka med mig.

Vänta lite.
Om man bryr sig om någon,
brukar man då bråka med den personen?
Jag tror inte det.

Om man bryr sig om någon på riktigt,
bråkar man inte.
Att bry sig om någon betyder,
att man gillar personen.

De gillar mig inte i skolan.
Pojkarna tar mina böcker och gömmer dem.
Flickorna drar mig i håret.

De säger att det är roligt
och att de bara retas.
Jag måste varje dag leta efter mina skor.
Det är inte alls roligt i skolan.

Ska jag vara riktigt ärlig?
Jag är rädd för att gå till skolan.
Ofta hittar jag inte mina böcker
eller mina pennor eller min väska.

Jag är också rädd att gå hem från skolan.
Vad ska mamma säga?
Hon frågar alltid,
varför jag tappar bort saker.

Jag har svårt att sova.
Jag har nästan varje dag ont i huvudet.
Jag vill inte stiga upp på morgonen.
Och jag vill verkligen inte gå till skolan.

Jag tror, att det kallas för mobbning.